

вистигло а друге находило ся в пливнім стані. Вистигле, завмерле сонце зближало ся що раз більше до сьвітячого зі скорістю 1000 км. на секунду, аж 21. грудня 1901. наступив удар, і оба вони перемінили ся в первістні гази. Сї гази розширили ся і обіймили більший простір чим той, що займає наше сонце зі всіми своїми планетами. І так із завмерлого сонця повстав новий сьвіт, який знов наново витворить життя. Те саме чекає всі планети, котрі вже є на границі свого завмертя. Щоби вони даром не пливали в сьвітових просторах, ударяють на себе, повертають ся в первістний стан на те, щоби знов витворити нове життя. Треба додати, що та катастрофа в перзею мусіла приключити ся перед кількома сотками лїт, хоч астрономи побачили її аж в 1901. році. Ми знаємо, що сьвітло пробігає на секунду 300,000 км. Перзей є віддалений від нас так далеко, що хоч сьвітло так скоро біжить, мусить від него бігти сотки лїт до нас. Отже ті перші лучі сьвітла, які вислала катастрофа, хоч прийшли до нас в 1901. р., мусіли вийти від перзея перед сотками лїт.